

Når bibliotekerne så får væsentlig færre penge, skal man været præget af en usædvanlig stor optimisme, en måske lidt påtaget optimisme, for med begejstring i stemmen at sige, at det næsten går bedre, end man kunne have forventet. Den opgave påtog Venstres og Dansk Folkepartis ordførere sig, hvorimod at den konservative ordførers og ministerens synspunkt måske var sådan lidt mere skeptisk over for udviklingen, og det sidste tror jeg er klogt.

Når man snakker om biblioteker, kan det dele sig i to diskussioner, som hænger sammen, men som alligevel kan være lidt vanskelige at føre samtidig. Den ene er diskussionen om kommunernes økonomi. Det har jo ikke megen mening at sige, at kommunerne burde bruge flere penge på biblioteker, fordi en del af bloktilskuddet var målrettet til det, hvis man i øvrigt styrer og udhuler kommunernes økonomi og forhindrer, at kommunerne kan bruge af de penge, som de allerede har i kassen, ved at lave et udgiftsloft, og hvis man også forhindrer dem i at sætte skatten op, hvis det er det, de har brug for.

På den måde tvinger man jo kommunerne til at gennemføre besparelser på de områder, hvor de vurderer, at det gør mindst ondt, og hvor det måske også er sådan, at den umiddelbare folkelige modstand er mindst tydelig. Kulturområdet har jo vist sig at være sådan et område, der bliver ramt af det.

Derfor får man selvfølgelig også en diskussion af den kommunale økonomi, og selv om det kan være lidt kedsommeligt, vil nogle nok sige, at vi skal have den diskussion, hver eneste gang vi snakker om et eller andet vigtigt serviceområde. Det er den ene ting.

Den anden ting er den indholdsmæssige side. Her synes jeg bare, at man må konstatere, at det, at der forsvinder biblioteker, og det, at bibliotekerne har færre midler til at indkøbe materialer for, giver et problem for kvaliteten.

Jeg tror også, at når man skal snakke om biblioteker og deres rolle i lokalsamfundet, bliver man nødt til lige præcis også at se på den funktion, de har ud over at sørge for, at folk kan låne bøger, ja, også ud over, at folk har adgang til internettet, nemlig den, at de kan spille en vigtig rolle som et demokratisk og kulturelt centrum i nogle lokalsamfund, i mindre bysamfund og i landdistrikter, som får endnu mere brug for det i en situation, hvor vi har fået meget større kommuner.

Vi i Enhedslisten synes, at udgangspunktet for den diskussion, som man skal have om en

national strategi for bibliotekerne, bør være den opfattelse af bibliotekernes meget sammensatte rolle. Vi synes også, at når man nu snakker om strategi og måske ender med endda at få en rigtig flot strategi, giver det ikke megen mening, hvis man ikke også sørger for, at kommunerne har de fornødne økonomiske midler til at kunne gennemføre strategien, uden at de tvinges til at gennemføre nedskæringer på andre vigtige velfærdsområder.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Den her debat har endnu en gang vist, synes jeg i hvert fald, at man kan konstatere, at der hos alle Folketingets partier er et stort flot engagement bag hele biblioteksvæsenet. Det er jeg selvfølgelig som kulturminister meget glad for at kunne konstatere. Det viser jo med al ønskelig tydelighed, hvor stor en rolle folkebibliotekerne spiller i det danske samfund.

Den store interesse, som bl.a. har vist sig fra borgernes side i den her sag, understreger jo også, at de produkter, som bibliotekerne leverer, er særdeles efterspurgt. Det gælder både bibliotekernes klassiske kerneydelse, som vi har været inde på her, altså bogen, de nye digitale tilbud og de lidt mere u håndgribelige tilbud, som jeg ikke synes har været vendt så meget her, nemlig biblioteket som en lokal kulturinstitution i samfundet.

Kl. 16.30

Jeg forstår godt, at den umiddelbare reaktion i de kredse, som er engageret i folkebibliotekernes fremtid, er bekymring. Det er ikke så mærkeligt, når man ser de oplysninger, der foreligger om reduktion og nedlæggelser. Men som jeg også kom ind på tidligere, og som flere andre ordførere har været inde på her i dag, er det altså ikke en entydig negativ udvikling, at der nedlægges betjeningssteder, hvis det vel at mærke betyder, at kommunerne i stedet udvikler andre, bedre og mere tidssvarende tilbud til borgerne. Vi skal jo også huske på, at lukningen af biblioteksfilialer er udtryk for en lang historisk udvikling og har fundet sted over en årrække, fordi bibliotekerne gradvis har tilpasset sig videnssamfundets betingelser, hvor en række biblioteksudbydere er blevet mere digitale.

Til gengæld må jeg så også sige, at det er skuffende, hvis Biblioteksforeningens tal for de kommende prioriteringer på biblioteksområdet viser sig at holde stik. Det ser jo uægtelig ud til, at der er sket markante reduktioner i økonomien, og det synes jeg er særlig bekymrende set i